

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

339. An regula etiam loquatur de consensu resignationis; sive an, si resignans in favorem, reservatâ sibi pensione, moriatur post 20. dies à præstito suo consensu, ante tamen 20. dies à præstito ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Iam §. affinitatis. Inquit de nupt. Hanc sententiam te-
nent Paris. loc. cit. a n. 15. citans Sarn. hic q. 19. Mandos. q. 12. Rebuff. in pr. hic gl. 4. Chok. n. 24. dicens,
illam tradi ab omnibus (subintellige, dum benefi-
cia permutata sunt inæqualia) Tond. cit. n. 6. (qui
tamen n. 4. testatur, contrarium esse in Gallia, ubi
resignationes haꝝ permutationis gratia facta, &
collationes Ordinariorum vigore resignationum
talium mutuarum coram illis factarum per infir-
mos eximantur ab observatione hujus regula)
Pirh. cit. n. 32. Azor. cit. q. 4. & alii passim. Procedit
que responsio non solum in permutatione benefi-
ciorum disparium & inæqualium; dum nimis infirmus
beneficium suum pinguis permutauit cum
consanguineo vel amico suo, dante ei beneficium
suum tenuit (in quo casu manifesta fraus prasumi-
tur, ut bene Paris. loc. cit. n. 20.) sed etiam dum bene-
ficia permutata sunt æqualia. Paris. n. 21. Pirh.
Azor. ll. cit. Tond. n. 7. Chok. cit. n. 24. citantes Re-
buff. ibid. gl. 4. n. 5. Mand. hic q. 13. per tot. Achill. de
Graff. decis. 376. alias decis. 1. ad hanc reg. contra Sar-
nens, seu Gomeſ. hic q. 19. cuius opinionem, quam
magis æquam & benignam, ut ait Gonz. gl. 14. n. 57.
sequitur idem Gonz. ibid. Tum quia regula indi-
stinctè & indefinitè loquitor de resignatione facta
permutationis causâ. Paris. n. 22. Tond. n. 8. Pirh.
Azor. ll. cit. Tum quia, ut dictum, saltem ratio altera
regula de hereditaria successione perseverat. Unde
dato, regulam hanc esse pœnam & odiosam, ut
vult Gomeſ. adeoque strictè capiendam ad casum
fraudis; certum tamen est, mentem legislatoris at-
tendendam, que non solum fraudes excludere vol-
uit, sed & provide, ne beneficia fiant heredita-
ria. Chok. loc. cit. Quin & contingere posse frau-
dem in permutatione æqualium, seu æqualis valo-
ris, ostendit Tond. loc. cit. n. 8. dum nimis infirmi
ad fraudandos Ordinarios, vel graduatos, qui-
bus afficeretur beneficium ægrotantis in eo mense,
turno vel articulo, non autem beneficium comper-
mutatum, quod forsitan effet de jure patriciatis lai-
calis, facerent talem permutationem. Unde jam, si
resignans ex causa permutationis, tam dum bene-
ficia sunt inæqualia, quam dum sunt paria, moria-
tur infra 20. dies, beneficium illius alteri tertio
conferri poterit. Tond. cit. n. 6. neque per hoc alte-
ri compermutanti superstiti causarur præjudi-
cium; cum hic ipso jure remanebit in titulo & pos-
sessione pristina sui beneficii. Chok. hic n. 25.

5. Quartò, in resignationibus, que fiunt reservati
onis omnibus fructibus. Pirh. Azor. ll. cit. Paris. n. 25.
citantes Sarn. hic q. 20. Mandos. q. 14. loquitor enim
regula generaliter de resignatione; reservatio autem
fructuum non immutat naturam resignationis,
& in hoc quoque casu militat ratio successio-
nis, quin & fraudis; cum reservatio fructuum sit
quædam palliata fraus ad effectum circumvenien-
di collatores & exspectantes; imo major fraus fre-
quentiorque fraudis occasio hic considerari poter-
it; cum infirmus, qui dubius est, an supervivere,
an mori debeat, faciliter inducatur ad resignandum
hoc modo, quam pure & nullis fructibus retentis.
Paris. a n. 26. Idem est de resignatione facta sub re-
servatione dimidia partis fructuum; cum urgeat ea-
dem ratio. Paris. n. 28. Azor. loc. cit. Pirh. cit. n. 32. lo-
quens etiam de parte fructuum, abstrahendo à me-
diate illorum. Idem est ob eandem rationem de
resignationibus factis sub pensione. Paris. n. 29. ci-
tans Rebuff. in pr. ad hanc reg. gl. 3. in principio.

6. Quintò, in resignationibus commendarum ob

clara regulæ verba; aut illius commendata cesserent. Paris.
n. 30. Tametsi enim cessaret ratio fraudis; cum nec
exspectantes acceptare, nec collatores ordinarii
conferre valeant beneficia reservata, qualia sunt
commendæ; militat tamen altera ratio successio-
nis. Paris. n. 34. Adeoque etiam, antequam dicta
verba essent adjecta regulæ, tamen judicavit Rota
in Pamplonensi, & in alia Veronensi. Parochial. habere
locum hanc regulam etiam in resignationibus
commendarum. Paris. cit. n. 34.

Questio 338. Quenam collationes comprehendantur sub hac regula, seu de qua collatione loquatur hac regula, dum ait: quod, quacunque auctoritate conferatur beneficium, collatio est nulla?

R Espondeo primò in genere: comprehendi collationes omnes, seu à quoconque factas. Paris. l. 12. q. 13. n. 1. citans Sarn. Mandos. Rebuff. ac dicens esse communem.

2. Repondeo secundò in specie: comprehendi itaque collationes factas à capitulo. Paris. cit. n. 1. ci-
tans Rebuff. hic gl. 12. n. 3. Item factas ab Episcopo,
& quoconque inferiore collatore. Paris. & Rebuff.
ll. cit. Item factas per Cardinales; ubi enim agitur
de fraude vita, comprehenduntur & Cardinales, ut dictum supra Paris. cit. q. 13. n. 2. Item factas
per legatum Apostolicum. Paris. n. 3. citans Rebuff.
conf. 72. n. 8. Unde jam, cum collationes in vim talis
resignationis facta sint nulla, non possunt haberi
ratio; sed poret, ut de novo conferatur beneficium
per mortem, seu tanquam vacans per obitu-
m, ut recipiens illud sit tutus in foro fori, & in foro
poli. Paris. loc. cit. n. 6. citans Rebuff. gl. 13. in fine,

Questio 339. An regula etiam loquatur de
consensu resignatarii; sive an si resignans in
favorem reservatæ sibi pensione moriatur
post 20. dies a præstito suo consensu, ante ta-
men 20. dies à præstito consensu resignatarii,
locum habeat regula, & beneficium vacet per
obitum?

R Espondeo negativè. Paris. l. 12. q. 11. n. 2. citans
Rotam in Ferrariensi, de anno 1561. regula enim,
ut patet, loquitor tantum de cœlēstu resignant. Unde dici potest hic casus omissus à regula, &
subjectus juris communis dispositioni, & per con-
sequens, etiam si resignans moriatur infra 20. dies
à consensu præstito per resignatorium, modo su-
perixerit 20. dies à consensu suo, beneficium vaca-
bit per resignationem. Paris. loc. cit. n. 4.

Questio 340. An actus resignationis iſius
modi maneat in suo robore, cum regula de
hoc nihil dicat, sed solum irritetur ibi actus
collationis vi talis resignationis factus, qui
utique est distinctus ab actu resignationis?

R Espondeo nullari quoque ipsam resignationem.
Lott. l. 3. q. 15. n. 4. cum enim illi duo actus,
nimis actus collationis vi resignationis talis
factus, & ipsa resignatione factus correspondit,
uno sublatu seu irritato, sublatu censetur & alter,
ut jam nihil referat, quod in specie de resignatione
dicat regula; cum enim resignatione factus neceſſaria ad
inducendam ex ea vacationem, & successivam col-
lationem, improbatæ collatione, qua est ultimus fi-
nis